

[Energiministeren]

steringer, som er gjort, er besluttet ved et væsentlig lavere olieprisniveau end det, vi kender i dag. Det siger selvsagt noget om, at der også med en lavere oliepris – muligvis også lavere end den, vi har noteret i dag – stadig vil være ganske mange muligheder for at gøre fund, som det vil være lønnende at sætte under indvinding. Fru Annelise Gotfredsen var inde på dobbeltbeskatningsproblemet og efterlyste aftalen med USA. Jeg kan oplyse om det, at jeg har gode forhåbninger om, at dobbeltbeskatningsproblemet over for USA kan være løst på et sådant tidspunkt, at det ikke vil være nogen forhindring i forbindelse med første udbudsrunde, men det er en ganske ny udvikling, og det er en meget væsentlig oplysning af hensyn til, at vi kan forvente et godt resultat af runden.

Hr. Arne Christiansen var inde på satsen for offentlig medvirken respektive den 10 pct.s sats, som er nævnt i det socialdemokratiske forslag. Om det vil jeg gerne sige – jeg kommer tilbage til det i forbindelse med behandlingen af det følgende forslag – at jeg tror, det er uheldigt at binde sig til en sådan bestemt andel, og at det kan give en uønsket binding i forhold til den licitation, som vi jo reelt skal ud i.

Hr. Kalnæs var inde på spørgsmålet om antallet af koncessioner. Jeg har til dels besvaret spørgsmålet, men jeg tror, det også her er rigtigt at slå fast, at hvis man fastlåser antallet på nuværende tidspunkt, skaffer man sig selv nogle bindinger, som formentlig ingen af os ønsker. Men lad os drøfte det videre, for jeg tror, det er en dialog værd.

I øvrigt må jeg give hr. Kalnæs ret, når han konstaterer, at der er en principiel forskel på hans og regeringens opfattelse af dette spørgsmål. Jeg tror, hr. Kalnæs ville blive forurologet, hvis han en dag virkelig var enig med regeringen på alle punkter. Så hr. Kalnæs har al grund til at være rolig.

Hvis det var sådan, at det drejede sig om et selskab, som kunne få en størrelse som det nuværende Statoil i Norge, siger hr. Kalnæs, så kunne man diskutere, om man skulle dele det op. Men jeg vil gentage, at det, som er problemet her, ikke er størrelsen. Det, der er problemet, er de forskellige aktiviteter og spørgsmålet om at kunne opdele det økonomiske ansvar for de enkelte aktiviteter, altså eksempelvis gasprojektet i forhold til olieaktiviteten.

Hr. Maisted var inde på, at man helt kunne holde staten uden for dette, for man kunne få sine indtægter desuagtet. Det er fremgået af, hvad jeg tidligere har sagt, at man ikke mindst ved meget store felter kun kan få sin rimelige andel ved en deltagelse, men det vil man kunne få belyst i forbindelse med det kommende udvalgsarbejde. Jeg mener egentlig også, at det fremgår af det materiale, som allerede er tilgået, at et meget væsentligt motiv for en statslig deltagelse er at opnå den rigtige andel for staten af de naturressourcer, vi taler om her.

Fru Lone Dybkjær gav tilslutning til tanken om, at man ikke begrænser det areal, som udbydes, og jeg har allerede begrundet, hvorfor jeg mener, at denne tankegang er rigtig.

Jeg har egentlig også været langt inde i en drøftelse af, at årsagen til, at man foreslår et særligt selskab, ikke er nogen kritik i forhold til det D.O.N.G., som vi kender i dag, men principielle overvejelser med hensyn til, hvordan relationerne mellem regering, folketing og selskaber kan være de rigtige. Det mener jeg er meget centralt for også de spørgsmål, som fru Lone Dybkjær rejste.

Jeg vil også senere vende tilbage til spørgsmålet om, hvordan vi udnytter køberetten og gør opmærksom på de særlige bestemmelser, som findes i forbindelse med køberet og købepligt for deltagere i konsortierne. Det har naturligt noget at gøre med den drøftelse, som fru Lone Dybkjær her er interesseret i.

Regeringen er på samme måde interesseret i, at vi får den bredest mulige løsning, og at de forskellige bestanddele af energipolitikken, som er lagt frem i den seneste tid, kan komme til at virke som et hele. Vi er ikke interesseret i stykkevisse løsninger og ser meget gerne, at disse ting løses i fællesskab. Der er intet forskelligt syn her.

Jeg skal på dette grundlag igen sige tak for en, synes jeg, saglig og god drøftelse, som kan være udgangspunkt for, at der kan nås en forståelse i disse vigtige spørgsmål.

Poul Nielson (S):

Det er rigtigt, at fianslovens indhold jo ikke umiddelbart er retligt forpligtende, men jeg synes også, det er en lille smule trist, når vi få måneder efter, at vi stemte om det med